

Sporočilo Komisije o napotitvi zadev o koncentracijah

(2005/C 56/02)

(Besedilo velja za EGP)

1. Namen tega obvestila je splošni opis načela osnove sistema napotitve zadev v členih 4(4), 4(5), 9 in 22 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba o združitvah) ⁽¹⁾, (v nadaljevanju Uredba o združitvah), vključno z nedavnimi spremembami sistema zaradi ureditve pravnih meril, ki morajo biti izpolnjena za napotitve, ter določitev dejavnikov, ki lahko pridejo v poštev med odločanjem o napotitvah. Obvestilo prav tako podaja praktična navodila glede delovanja sistema napotitev pred priglasitvijo, iz člena 4(4) in (5) Uredbe o združitvah. Navodila iz tega obvestila se uporabljajo, *mutatis mutandis*, za napotitvena pravila, podana v Sporazumu o Evropskem gospodarskem prostoru ⁽²⁾.

I. UVOD

2. Jurisdikcija Skupnosti na področju nadzora združitvev je določena z uporabo meril, ki se nanašajo na višino prometa, podanih v členih 1(2) in 1(3) Uredbe o združitvah. Kadar gre za koncentracije, Komisija in države članice nimajo sočasne jurisdikcije. Uredba o združitvah raje vzpostavlja jasno razmejitev pristojnosti. Koncentracije podjetij, ki zadevajo celotno Skupnost oz. ki so nad pragom višine prometa iz člena 1 Uredbe o združitvah, so pod izključno jurisdikcijo Komisije; države članice, kot določa člen 21 Uredbe, v primeru takih koncentracij ne morejo uporabljati nacionalne zakonodaje o konkurenci. Za koncentracije, ki so pod omenjenim pragom, ostajajo pristojne države članice, Komisija pa nima pristojnosti, da bi na njih uveljavljala določbe Uredbe o združitvah.
3. Razmejitev pristojnosti izključno glede na fiksna merila o višini prometa omogoča pravno varnost za združujoča se podjetja. Medtem ko finančna merila na splošno služijo kot učinkovit nadomestek pri kategorijah transakcij, za katere je pristojnost Komisije bolj primerna, pa Uredba Sveta (EGS) št. 4064/89 to jasno zarisano shemo razmejitve pristojnosti dopolnjuje z možnostjo prenosa posameznih zadev s Komisije na države članice in obratno, na posebno zahtevo in ob izpolnjevanju določenih pogojev.
4. Ko je bila Uredba (EGS) št. 4064/89 prvič predstavljena, sta Svet in Komisija menila, da bi morala biti prerazporeditev napotitve zadev možna le v „izjemnih okoliščinah“, ko „interesov in spoštovanja konkurence prizadete države članice ne bi bilo možno zaščititi na noben drug način“ ⁽³⁾. Od sprejetja Uredbe (EGS) št. 4064/89 pa je vendarle prišlo do številnih premikov. Prvič, zakonodajo s področja nadzora združitvev so sprejele skoraj vse države članice. Drugič, Komisija je napotila številne zadeve na države članice v skladu s členom 9 v okoliščinah, kjer je obveljalo mnenje, da ima država članica

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1. Ta uredba je preoblikovala Uredbo Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 395, 30.12.1989, str. 1. Popravljen različica v UL L 257, 21.9.1990, str. 13).

⁽²⁾ Glej Odločbo Skupnega odbora EGP št. 78/2004, 8. junija 2004. (UL L 219, 8.6.2004, p. 13).

⁽³⁾ Glej opombe Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 [„Nadzor združitvev v Evropski uniji“, Evropska komisija, Bruselj-Luxembourg, 1998, str. 54]. Glej tudi *Philips v The Commission Zadevo Philips v The Commission* T-119/02, 3. april 2003 [2003] PSES II-1433 (Zadeva M.2621 SEB/Moulinex) odst. 354.

boljše možnosti za izvajanje preiskave kot Komisija ⁽⁴⁾. Prav tako se je v več zadevah ⁽⁵⁾ nekaj držav članic odločilo, da bodo v skladu s členom 22 Komisiji skupno napotile zadeve, ko so ocenile, da je imela Komisija boljše možnosti za izvedbo preiskave ⁽⁶⁾. Tretjič, povečalo se je število transakcij, ki niso izpolnjevale zahtev iz člena 1 Uredbe o združitvah in ki jih je treba prijaviti v več državah članicah, kar je trend, ki se utegne nadaljevati z vstopanjem novih članic. Številne izmed omenjenih transakcij vplivajo na konkurenco, ki presega ozemlja posameznih držav članic ⁽⁷⁾.

5. Revizije sistema napotitev v Uredbi o združitvah so bile namenjene pospešitvi prerazporeditve zadev med Komisijo in državami članicami, skladno z načelom subsidiarnosti, tako da lahko preiskavo določenih zadev združevanja načeloma izvaja za to primernejši organ oziroma organi. Hkrati je namen revizij ohranitev temeljnih lastnosti nadzora združitve Skupnosti, vpeljanih leta 1989, še zlasti ukrep „vse na enem mestu za konkurenčno preiskovanje združitve“, ki vplivajo na čezmejno sodelovanje, ter alternative večkratnim prijavitvam nadzora združevanja znotraj Skupnosti ⁽⁸⁾. Slednje pogosto povzročajo znatne stroške tako oblastem kot podjetjem.

6. Sistem prerazporeditve zadev sedaj omogoča sprožitve napotitve še pred formalno prijavitvijo pred katerim koli pristojnim organom EU, s čimer imajo združujoča se podjetja možnost, da se še v najzgodnejši fazi postopka prepričajo, pred katerim pristojnim organom bo preiskava njihove transakcije končno potekala. S takšnimi predhodnimi dejanji se lahko prihranijo dodatni stroški, predvsem tisti, ki bi nastali zaradi časovnega zamika, povezanega z napotitvijo po registraciji.

7. Revizije sistema napotitev iz Uredbe (ES) št. 139/2004 so bile motivirane z željo, da bi ta potekal kot fleksibilni mehanizem jurisdikcije ⁽⁹⁾, ki pa hkrati zagotavlja učinkovito zaščito konkurence in v največji možni meri omejuje obseg „forum shopping-a“. Vendar je treba poudariti, zlasti ob upoštevanju pomembnosti pravne varnosti, da napotitve pomenijo izjeme od splošnih pravil, ki določajo jurisdikcijo, na objektivno določljivem pragu višine prometa. Poleg tega Komisija in države članice ohranjajo diskrecijsko pravico odločanja o tem, ali bodo obravnavale zadeve, ki spadajo v njihovo „originalno jurisdikcijo“, ali pa bodo obravnavale zadeve, ki ne spadajo v njihovo „originalno jurisdikcijo“, v skladu s členi 4(4), 4(5), 9(2)(a) in 22 ⁽¹⁰⁾. Namen tega obvestila je posredovati le splošna navodila, ki zadevajo primernost določenih zadev ali kategorij za napotitev.

⁽⁴⁾ Dejstvo je, da nekatere koncentracije z razsežnostjo Skupnosti vplivajo na konkurenco na nacionalnih ali podnacionalnih trgih v eni ali več državah članicah.

⁽⁵⁾ M.2698 *Promatech/Sulzer*; M.2738 *GE/Unison*; M.3136 *GE/AGFA*.

⁽⁶⁾ V enakem duhu so oblasti v državah članicah, pristojne za konkurenco, v kontekstu Evropske zveze organov, pristojnih za konkurenco, izdale priporočilo, ki naj bi podalo navodila za načela, po katerih bi morali pristojni organi v državah obravnavati primere, ki so primerni za skupne napotitve po členu 22 Uredbe o združitvah – *Načela uporabe člena 22 Uredbe ES o združitvah s strani nacionalnih organov za nadzor konkurence znotraj mreže evropskih organov, pristojnih za konkurenco (ECA)*.

⁽⁷⁾ Medtem ko je uvedba člena 1(3) leta 1997 pripeljala nekaj takšnih primerov pod jurisdikcijo Uredbe o združitvah, so številni še izven nje. Glej odst. 21 *et seq* Zelene knjige Komisije z dne 11. decembra 2001 (COM (2001)745 konč.).

⁽⁸⁾ Glej uvodne izjave 11, 12 in 14 Uredbe o združitvah.

⁽⁹⁾ Glej uvodno izjavo 11 Uredbe o združitvi.

⁽¹⁰⁾ Vseeno glej, *infra*, opomba 14. Poleg tega je potrebno opozoriti, da v skladu s členom 4(5), Komisija nima diskrecijske pravice pri odločitvi o sprejemu primera, ki ne sodi v njeno originalno jurisdikcijo.

II. NAPOTITEV ZADEV

Vodilna načela

8. Sistem nadzora združevanja, ki ga uveljavlja Uredba o združitvah, vključno s prerazporeditvijo zadev med Komisijo in državami članicami, je v skladu z načelom subsidiarnosti, zapisanem v Pogodbi ES⁽¹⁾. Odločitve, sprejete v zvezi z napotitvijo zadev, morajo torej upoštevati vse vidike načela subsidiarnosti v tem kontekstu, zlasti primernost konkurence, ki jo preverja organ, primernejši za preiskavo, koristi, ki jih ima „vse na enem mestu“ sistem, ter pomembnost pravne varnosti, kar zadeva jurisdikcijo⁽²⁾. Omenjeni dejavniki so medsebojno povezani, teža vsakega izmed njih pa je odvisna od značilnosti posameznih zadev. Komisija in države članice morajo pri odločanju o tem, ali bodo uporabile svojo pravico, da podajo predlog ali pa z njim soglašajo, predvsem upoštevati potrebo po zagotovitvi učinkovite zaščite konkurence na vseh trgih, ki jih transakcija zadeva⁽³⁾.

Primernejši organ jurisdikcije

9. Načeloma naj bi bila jurisdikcija dodeljena drugi agenciji za nadzor konkurence le v primeru, ko je slednja bolj primerna za obravnavo združitve, ob upoštevanju posebnosti zadev ter sredstev in strokovne podpore, ki jih ima agencija na voljo. Posebno pozornost je treba nameniti možnim vplivom na konkurenco, ki jih utegne povzročiti združitev. Prav tako je treba upoštevati posledice, v luči upravnih naporov, v vsakem primeru napotitve, ki ga obravnava⁽⁴⁾.
10. Prerazporeditev jurisdikcije je lahko bolj potrebna v primeru, kjer obstaja možnost, da bi imela določena transakcija večji vpliv na konkurenco in bi jo zato bilo treba podrobneje preučiti.

Vse na enem mestu

11. Odločitve v zvezi z napotitvijo zadev morajo prav tako upoštevati koristi za „vse na enem mestu“, ki je jedro Uredbe o združitvah⁽⁵⁾. Uveljavljanje načela „vse na enem mestu“ je koristno tako za organ, ki nadzoruje konkurenco, kot za podjetja. Obravnava združevanja s strani ene same agencije ponavadi poveča administrativno učinkovitost, onemogoča podvajanje ali razdrobitev tako naporov kot možne nedoslednosti pri obravnavi zadeve (tako glede preiskave, ocenitve kot možnih pomoči), ki bi lahko nastale, če bi bilo za zadevo pristojnih več organov. Prav tako je koristna za podjetništvo, zlasti za združujoča se podjetja, saj zmanjšuje stroške in obremenitve, ki bi jih povzročile obveznosti ob večkratnih priglasitvah, ter odpravlja tveganje pred nasprotujočimi si odločitvami, ki bi jih zaradi različnih ocen iste transakcije in ob različnih pravnih sistemih utegnilo sprejeti več pristojnih organov za nadzor konkurence.

⁽¹⁾ Glej člen 5 Pogodbe ES.

⁽²⁾ Glej Uvodni izjavi 11 in 14 Uredbe o združitvah.

⁽³⁾ Glej člen 9(8) Uredbe o združitvah; glej tudi *Philips v Commission* (odst. 343), kjer Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti navaja, da „čeprav prvi pododstavek člena 9(3) Uredbe (EGS) št. 4064/89 prenaša na Komisijo široka diskrecijo glede napotitve ali nenapotitve koncentracije, pa ne more odločiti o napotitvi, če je pri obravnavi zahteve na podlagi natančnih in nepretrganih dokazov države članice za napotitev jasno, da takšna napotitev ne more zaščititi učinkovite konkurence na upoštevnem trgu.“; glej tudi T-346/02 in T-347/02 *Cableuropa SA v The Commission* z dne 30. septembra 2003 (odst. 215). Okoliščine, pomembne za namene ocene Komisije vključujejo, *inter alia*, dejstvo, da država članica: i) ima posebne zakone za nadzor koncentracij na temeljih konkurence in specializirana telesa, ki zagotavljajo, da se ti zakoni izvajajo pod nadzorom nacionalnih sodišč; ii) da je natančno ugotovila pomsleke glede konkurence, ki jih je povzročila koncentracija na upoštevnih trgih v tej državi članici (glej odst. 346-347 *Philips v Commission*, navedene zgoraj).

⁽⁴⁾ To lahko vključuje upoštevanje relativnih stroškov, zamud, pravne negotovosti in tveganje nasprotujočih si ocen, ki so lahko povezane s preiskavo ali delom preiskave, ki jo izvaja več različnih organov.

⁽⁵⁾ Glej Uvodno izjavo 11 Uredbe o združitvah.

12. Razdrobljenosti zadev skozi napotitev se je torej treba izogniti, kjer je le mogoče⁽¹⁶⁾, razen če se izkaže, da bi več pristojnih organov bolje zagotovilo zaščito konkurence na vseh trgih, ki jih zadeva transakcija. Delne napotitve so torej možne skladno s členoma 4(4) in 9, ponavadi pa je najbolj primerno, če celotno zadevo (ali vsaj vse njegove med seboj povezane dele) obravnava en organ⁽¹⁷⁾.

Pravna varnost

13. Upoštevanje je treba tudi pomembnost pravne varnosti glede pristojnosti za posamezno koncentracijo, in sicer z vidika vseh vpletenih⁽¹⁸⁾. Napotitev je torej treba podati le, če obstaja trden razlog za opustitev „originalne jurisdikcije“ v omenjenem primeru, zlasti v fazi po priglasitvi. Če je bila napotitev podana pred priglasitvijo, se je treba napotitve po priglasitvi v največji možni meri⁽¹⁹⁾ izogibati.
14. Pomembnost pravne varnosti je treba upoštevati tudi glede meril za napotitev ter zlasti – ob podanih kratkih rokih – v obdobju pred priglasitvijo. Napotitve pred registracijo naj bi se zato omejile le na primere, kjer je razmeroma preprosto že na začetku določiti geografski trg in/ali obstoj možnega vpliva na konkurenco in se do njih na zahtevo nemudoma opredeliti.

Napotitve primerov: pravne zahteve in ostali dejavniki, ki jih je treba upoštevati

Napotitve pred priglasitvijo

15. Sistem napotitve pred priglasitvijo se sproži na osnovi utemeljene zahteve strank, ki jih zadeva koncentracija. Ob tem morajo stranke, na katere se nanaša koncentracija, preveriti, da izpolnjujejo pravne zahteve, zapisane v Uredbi o združitvah, ter ali je napotitev pred priglasitvijo v skladu z zgoraj opisanimi vodilnimi načeli.

Napotitev zadev s strani Komisije državam članicam, skladno s členom 4(4)

Pravne zahteve

16. Da bi bila napotitev, ki jo Komisija poda eni ali več državam članicam, v skladu s členom 4(4), mora izpolnjevati dve pravni zahtevi:

- (i) obstajati morajo indikatorji, da *utegne koncentracija bistveno vplivati na konkurenco* na trgu(-ih),
- (ii) trg(-i), za katerega(-e) gre, se mora(-jo) nahajati na ozemlju države članice in *imeti vse lastnosti samostojnega trga*.

⁽¹⁶⁾ Sodišče prve stopnje je v *Philips v Commission* zavzelo stališče, *obiter dictum*, da je „razdrobljenost“ primerov, kot možna posledica uporabe člena 9, „neželena v luči načel ‚vse na enem mestu‘, na katerih temelji Uredba (EGS) št. 4064/89“. Poleg tega Sodišče prve stopnje, ob priznanju, da je tveganje „protislovnih ali celo nezdržljivih“ odločitev Komisije in držav članic svojstveno sistemu napotitev, kot ga določa člen 9,„ daje jasno vedeti, da to po njegovem mnenju ni zaželeno. (Glej odst. 350 in 380).

⁽¹⁷⁾ To je skladno z odločitvijo Komisije v primerih M.2389 *Shell/DEA* in M.2533 *BP/E.ON* o napotitvi vseh prodajnih trgov za naftne proizvode Nemčiji. Komisija je obdržala dele primerov, ki vključujejo nabavne trge. Prav tako je Komisija v M.2706 *P&O Princess/Carnival* z diskrecijsko pravico zavrnila napotitev dela primera Veliki Britaniji, ker je želela preprečiti njegovo razdrobitev (glej sporočilo Komisije za javnost z dne 11. aprila 2002, IP/02/552).

⁽¹⁸⁾ Glej Uvodno izjavo 11 Uredbe o združitvi.

⁽¹⁹⁾ Glej uvodno izjavo 14 Uredbe o združitvi. Je seveda odvisno od strani, ki so objavile popolno in pošteno razkritje vseh pomembnih dejstev v svoji zahtevi za napotitev pred priglasitvijo.

17. Kar zadeva *prvi kriterij*, se od prosilke v osnovi zahteva, da pokaže, kako bi transakcija potencialno vplivala na konkurenco na samostojnem trgu v državi članici in bi jo torej bilo treba skrbno preiskati. Take indikacije so lahko samo prehodne in ne vplivajo na izid preiskave. Strankam v koncentraciji ni treba dokazati škodljivosti takega vpliva na konkurenco⁽²⁰⁾, morajo pa opozoriti na indikatorje, ki na splošno namigujejo na obstoj nekaterih učinkov na konkurenco, ki izhajajo iz transakcije⁽²¹⁾.
18. Kar zadeva *drugi kriterij*, morajo prosilke dokazati, da geografski trg(-i), na katerem(-ih) utegne transakcija na opisani način (odst. 17) vplivati na konkurenco, obsegajo nacionalno ozemlje države, ali pa je njihovo ožje območje⁽²²⁾.

Drugi dejavniki, ki jih je treba upoštevati

19. Za razliko od potrditve pravnih zahtev morajo združujoče stranke, ki podajajo zahtevo za napotitev, da bi čim natančneje predvidele možen izid, preučiti, ali bo njihova zahteva primerno obravnavana. To vključuje preučitev uporabe zgoraj omenjenih vodilnih načel (odst. 8 do 14), še zlasti glede vprašanja, ali je pristojni organ (ali več organov), ki prejme zahtevo za napotitev, najbolj primeren za obravnavo zadeve. Zato je treba preučiti tako mesto konkurenčnih učinkov v transakciji ter kako primerno bo nacionalna agencija za nadzor konkurence (Urad za varstvo konkurence) preiskovala postopek.
20. Koncentracije, ki imajo razsežnost Skupnost, ki utegnejo vplivati na konkurenco na trgih, ki zadevajo ozemlje države članice ali manjše območje, in katerih učinki bi se lahko omejili ali imeli težke gospodarske posledice na posamezno državo članico⁽²³⁾, so najbolj primerne za napotitev državi, ki jo zadevajo. To se še posebej nanaša na zadeve, pri katerih bi se učinki pojavili na samostojnih trgih, ki ne predstavljajo pomembnejšega dela skupnega trga. Do obsega, do katerega je napotitev podana le eni državi članici, se ohrani tudi korist „vsega na enem mestu“.
21. Obseg, do katerega je koncentracija, ki ima razsežnost Skupnosti, ki kljub potencialnemu vplivu na konkurenco na državnem trgu utegne povzročiti tudi močne čezmejne učinke (npr. ker bi imeli učinki koncentracije na področju trga ene države posledice na geografskih trgih drugih držav članic, ali ker

⁽²⁰⁾ Glej Uvodno izjavo 16, ki navaja, da od podjetij, ki jih zadeva koncentracija, ne bi smeli... zahtevati, da dokažejo, da bi učinki koncentracije ogrozili konkurenco“.

⁽²¹⁾ Obstoj „prizadetih trgov“ v smislu obrazca RS bi na splošno zadostoval za izpolnitev zahtev iz člena 4(4). Strani pa vendarle lahko opozorijo na katere koli dejavnike, ki bi lahko bili pomembni za konkurenčno analizo primera (prekrivanje trgov, vertikalna integracija, itd).

⁽²²⁾ Prosilke bi morale upoštevati dejavnike, ki tipično namigujejo na nacionalne ali ožje trge, kot so predvsem lastnosti proizvoda (npr. nizka vrednost proizvoda v nasprotju z znatnimi stroški prevoza), posebne lastnosti povpraševanja (npr. končni porabniki prihajajo iz bližine svojega centra dejavnosti) in zalog, pomenljiva sprememba cen in delnic po državah članicah, navade potrošnikov v posameznih državah, različne ureditveni okvirji, davki in druga zakonodaja. Nadaljnja navodila se nahajajo v Obvestilu Komisije o definiciji relevantnega trga za namene Zakona Skupnosti o konkurenci (UL C 372, 9.12.1997, odst. 5).

⁽²³⁾ Glej npr. napotitev Komisije določenih samostojnih trgov skladiščenja nafte za oceno francoskim organom v Primerih M.1021 *Compagnie Nationale de Navigation-SOGELF*, M.1464 *Total/Petrofina*, in Primeru M.1628 *Totalfina/Elf Aquitaine*, Primeru M.1030 *Lafarge/Redland*, Primeru M.1220 *Alliance Unichem/Unifarma*, Primeru M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, in Primeru M.2154 *C3D/Rhone/Go-ahead*; Primer M.2845 *Sogecable/Canal Satellite Digital/Vias Digital*.

bi koncentracija vključevala potencialne preprečevalne učinke in posledično razdelila skupni trg ⁽²⁴⁾), lahko primerna za napotitev, je odvisen od posebnih okoliščin primera. Ker so tako Komisija kot države članice enako opremljene ali enako primerne za obravnavo takih zadev, je pri odločanju o morebitni napotitvi takih zadev potrebna precejšnja preudarnost.

22. Obseg, do katerega bi koncentracije razsežnostjo Skupnosti, ki bi lahko ogrozile konkurenco na več nacionalnih ali ožjih trgih na ozemljih več kot ene države članice, lahko bile primerne za napotitev državam članicam, bo odvisen od dejavnikov, posebnih za vsak posamezen primer, kot so npr. število potencialno bistveno ogroženih nacionalnih trgov, obravnavanje katerih koli možnih zadev z namenom sorazmernih, nenasprotujočih si ukrepov, ter preiskovalni napor, ki bi bili potrebni pri obravnavi zadeve. Če utegne zadeva povzročiti pomisleke glede konkurence v drugih državah članicah ter zahteva usklajene preiskave in ukrepanje, je lahko to v prid odločitvi, da pristojnost za tako zadevo v celoti prevzame Komisija ⁽²⁵⁾. Po drugi strani, do obsega, ko zadeva utegne povzročiti pomisleke glede konkurence, ki pa, kljub temu, da zadeva trge več držav članic, ne zahteva usklajene preiskave in/ali ukrepanja, je napotitev lahko primerna. V omejenem številu primerov ⁽²⁶⁾ je Komisija celo menila, da lahko napoti koncentracijo več kot eni državi članici, v luči pomenljivih razlik v konkurenčnih pogojih, značilnih za trge teh držav. Medtem ko razdelitev obravnave zadeve združujoče stranke prikrajša za koristi „vse na enem mestu“, pa je ta premislek manj primeren v obdobju pred prijavitvijo, če je napotitev sprožena na prostovoljno zahtevo združujočih strank.
23. V največji možni meri je treba preučiti, ali ima nacionalni organ (ali organi) za nadzor konkurence, ki naj bi preučil napotitev zadeve, dovolj strokovnega znanja s področja lokalnih trgov ⁽²⁷⁾, ter ali preiskuje, ali bo preiskoval, še kakšno transakcijo iz omenjenega sektorja ⁽²⁸⁾.

⁽²⁴⁾ Glej zadevo M.580 *ABB/Daimler Benz*, ko je Komisija zavrnila zahtevo za napotitev primera po členu 9 Nemčiji, saj bi operacija(s) katero bi ustanovili največjega dobavitelja železniške opreme na svetu) imela vidne posledice širom po Evropi, medtem ko so se pomisleki glede konkurence omejile na nemške trge. Glej tudi Primer M.2434 *Hidroelectrica del Cantabrico/EnBW/Grupo Vilar Mir*, kjer je Komisija kljub zahtevi Španije za napotitev primera po členu 9 opravila preiskavo in sprejela odločitev po členu 8(2).

⁽²⁵⁾ V nekaterih primerih, glej M.1383 *Exxon/Mobil*, kjer je Komisija navkljub zahtevi Velike Britanije zavrnila napotitev koncentracije v zvezi s trgov za prodajo motornega goriva na severozahodu Škotske, saj je primer zahteval enoten in skladen paket pomoči za reševanje vseh problematičnih zadev v tem sektorju; glej tudi M.2706 *P&O Princess/Carnival*, kjer Komisija, kljub dejstvu da so britanske oblasti ocenjevale konkurenčno ponudbo Royal Caribbeana, ni soglašala z zahtevo za delno napotitvijo, da bi se izognili razdrobljenosti primera in zagotovili eno samo preiskavo na več prizadetih nacionalnih trgih.

⁽²⁶⁾ Glej M. 2898, *Le Roy Merlin/Brico*, M.1030, *Redland/Lafarge*, M.1684, *Carrefour/Promodes*.

⁽²⁷⁾ V zadevi M.330 *MacCormick/CPC/Rabobank/Ostmann* je Komisija napotila primer Nemčiji, ker je slednja imela boljše pogoje za preiskavo lokalnih razmer na 85.000 prodajnih mestih po državi; Nizozemski je bil napoten primer M.1060 *Vendex/KBB*, ker je lahko zagotovila boljše ocenjevanje lokalnih potrošnikov in navad; glej tudi M.1555 *Heineken/Cruzcampo*, M.2621 *SEB/Moulinex* (kjer so bile preference potrošnikov ter komercialna in tržna praksa posebne za francoski trg); in primer M.2639 *Compass/Restorama/Rail Gourmet/Gourmet*, in M.2662 *Danish-Crown/Steiff-Houlberg*.

⁽²⁸⁾ V zadevi M.716 *Gehe/Lloyds Chemists*, je npr. Komisija napotila primer, ker je bil Lloyd predmet še druge ponudbe, ki pa ni spadala pod ECMR, so jo pa opazovale britanske oblasti; V zadevi M.1001/M.1019 *Preussag/Hapag-Lloyd/TUI* sta Nemčiji bili napotenini dve transakciji, ki bi skupaj s tretjo, priglášeno v Nemčiji, vzbujale pomisleke za konkurenco. Napotitev je zagotovila izpeljavo vseh treh operacij na primeren način; V primeru M.2044 *Interbrew/Bass* pa je Komisija primer napotila britanskim oblastem, ker so v istem času ocenjevale Interbrewov prevzem neke druge pivovarne, Whitbread, ter zaradi njihovih izkušenj v nedavnih preiskavah na istih trgih. Podobno velja za zadeve M.2760 *Nehlsen/Rethmann/SWB/Bremerhavener Energiewirtschaft*, M.2234 *Metsalitto Osuuskunta/Vapo Oy/JV*, M.2495 *Haniel/Fels*, M.2881 *Koninklijke BAM NBM/HBG*, in M.2857/M.3075-3080 *ECS/IEH* ter šest drugih prevzemov lokalnih dobaviteljev s strani Electrabela. V M.2706 *P&O Princess/Carnival* pa Komisija kljub dejstvu, da so britanske oblasti že ocenjevale konkurenčno ponudbo Royal Caribbeana, ni soglašala z zahtevo po delni napotitvi zaradi predhodnih pomislekov za varstvo konkurence, ki so se povečevala zaradi drugih nacionalnih trgov, ki jih je združitve prizadela, ter se tako izognila razdrobitvi primera (glej sporočilo za javnost 11. aprila 2002, IP/02/552).

Napotitev zadev držav članic Komisiji, skladno s členom 4(5)*Pravne zahteve*

24. Po členu 4(5) morajo stranke v transakciji izpolniti le dve pravni zahtevi, da bi lahko Komisiji podale zahtevo za napotitev: transakcija mora biti koncentracija v smislu člena 3 Uredbe o združitvah, in mora obstajati možnost pregleda koncentracije, v skladu z nacionalnimi zakoni v treh ali več državah članicah (glej tudi odst. 65 *et seq* in 70 *et seq*.)

Drugi dejavniki, ki jih je treba upoštevati

25. Za razliko od potrditve o izpolnjevanju pravnih zahtev morajo združujoče stranke, ki podajajo zahtevo za napotitev, da bi čim natančneje predvidele možen izid, preučiti, ali bo njihova zahteva primerno obravnavana. To vključuje preučitev uporabe vodilnih načel, še zlasti glede vprašanja, ali je Komisija bolj primerna za obravnavo zadeve.
26. V zvezi s tem uvodna izjava 16 Uredbe o združitvah določa, da so zahteve Komisiji za napotitev pred priglasitvijo posebej primerne v primerih, ko bi koncentracija vplivala na konkurenco zunaj ozemlja države članice. Posebno pozornost je torej treba nameniti možnemu kraju konkurenčnih učinkov, ki bi jih povzročila transakcija, ter kako primerno bi bilo, če bi postopek preiskovala Komisija.
27. Posebej je treba oceniti, ali je zadeva resnično čezmejne narave, ob upoštevanju elementov, kot so možni učinki na konkurenco, ter preiskovalnih in izvršilnih organov, ki bodo verjetno potrebni za preučevanje teh učinkov. V zvezi s tem je treba ugotoviti, ali bi zadeva potencialno vplivala na konkurenco na enem ali več trgih, ki jih zadeva koncentracija. V vsakem primeru so lahko indikacije zgolj predhodne⁽²⁹⁾ in ne vplivajo na izid preiskave. Strankam prav tako ni treba dokazati škodljivosti takega vpliva na konkurenco.
28. Primeri, pri katerih je/so trg(-i), kjer bi lahko bila konkurenca v geografskem obsegu ogrožena, večji od nacionalnih ozemelj⁽³⁰⁾, ali kjer so potencialno prizadeti trgi širši od nacionalnih, gospodarski vpliv koncentracije pa je povezan s takimi trgi, so primerni za obravnavo napotitve na Komisijo. V takih primerih, ko se konkurenčne sile širijo čez državne meje in posledično zahtevajo delovanje preiskovalnih organov več držav ter tudi izvršilnih organov, je Komisija verjetno najbolj primerna za izvedbo preiskave.

⁽²⁹⁾ Obstoj „prizadetih trgov“ v smislu Obrazca RS bi na splošno zadostoval. Strani pa vendarle lahko opozorijo na katere koli dejavnike, ki bi lahko bili pomembni za konkurenčno analizo primera (prekrivanje trgov, vertikalna integracija itd).

⁽³⁰⁾ Glej skupno napotitev transakcije sedmih držav članic Komisiji, ki je prizadela svetovne trge v M.2738 *GE/Unison*, ter skupno napotitev transakcije sedmih držav članic Komisiji, ki je prizadela zahodnoevropski trg v M.2698 *Promatech/Sulzer*; Glej tudi *Načela uporabe, s strani nacionalnih oblasti za nadzor konkurence (NCA) znotraj mreže ECA, Člena 22 Uredbe o združitvi ES*, document, ki ga je objavila ECA, v odst. 11.

29. Komisija je lahko bolj primerna za preiskavo primerov (vključno z preiskavo, presojo pa tudi možne ukrepe), ki ustvarja konkurenčne pomisleke, v več nacionalnih ali ožjih trgov, v različnih državah članicah ⁽³¹⁾. Komisija bo verjetno najbolj primerna za izvedbo preiskave v takih primerih, in je ustrezna za zagotovitev doslednega in učinkovitega preiskovanja po različnih državah, uporabe ustreznih preiskovalnih organov ter obravnavanja pomislekov za konkurenco z namenom koherentnih ukrepov.
30. Podobno tistemu, kar je bilo zgoraj zapisano v zvezi s členom 4(4), obseg, do katerega bi koncentracije, ki kljub potencialnemu vplivu na konkurenco na nacionalnem trgu utegnejo povzročiti tudi močne čezmejne učinke, lahko bile primerne za napotitev, je odvisen od posebnih okoliščin primera. Ker so za obravnavo zadeve lahko enako primerne tako Komisija kot tudi države članice, je pri odločanju o morebitni napotitvi takih zadev potrebna precejšnja preudarnost.
31. V največji možni meri je potrebno preučiti, ali je Komisija dovolj opremljena za ustrezno obravnavo zadeve, zlasti glede dejavnikov, kot so strokovno znanje ali pretekle izkušnje na področju tega sektorja. Večja ko je možnost, da bi združitev vplivala na konkurenco na ozemlju širšem od le ene države članice, bolj je verjetno, da je Komisija bolje opremljena za vodenje preiskave, zlasti kar zadeva iskanje dejstev in izvršilne moči.
32. Uredba o združitvah nadalje dovoljuje strankam koncentracije, da kljub temu da je očitno, da škodljivega učinka na konkurenco ni, predlagajo, naj zadevo obravnava Komisija, ob upoštevanju zlasti dejavnikov, kot so stroški ter trajanje postopka, ki bi nastali ob večkratnih vlogah v državah članicah ⁽³²⁾.

Napotitve po priglasitvi

Napotitev zadev Komisije državam članicam, skladno s členom 9

33. Člen 9 predvideva dve možnosti za države članice, ki želijo zahtevati napotitev zadeve Komisiji po priglasitvi: člena 9(2)a in 9(2)b.

Člen 9(2)a

Pravne zahteve

34. Da bi bila napotitev, ki jo Komisija poda eni ali več državam članicam, v skladu s členom 9(2)a, morata biti izpolnjeni naslednji pravni zahtevi:
- (i) morajo obstajati indikatorji, da utegne *koncentracija bistveno vplivati na konkurenco na trgu*
 - (ii) zadevni trg se mora nahajati v *državi članici prosilki in mora imeti vse lastnosti samostojnega trga*.
35. Kar zadeva *prvi kriterij*, se od države članice v osnovi zahteva, da na podlagi predhodne analize pokaže, ali obstaja tveganje, da lahko transakcija potencialno vpliva na konkurenco in bi jo torej bilo treba skrbno preučiti. Take predhodne indikacije so lahko v obliki *prima facie* dokaza o škodljivem učinku na konkurenco, vendar ne vplivajo na izid celotne preiskave.

⁽³¹⁾ To npr. lahko velja za operacije, kjer prizadeti trgi, čeprav nacionalni (ali celo trgi, ožji od nacionalnih, na področju za namene ocenjevanja konkurence), nedvomno imajo lastnosti splošnih vseevropskih ali svetovnih znamk, s splošnimi vseevropskimi ali svetovnimi pravicami za zaščito inetelektualne lastnine, ali s centralizirano proizvodnjo in distribucijo – vsaj do obsega, ko bi takšna proizvodnja ali distribucija lahko imela vpliv na podlagi popravilnih ukrepov.

⁽³²⁾ Glej Uvodni izjavi 12 in 16 Uredbe o združitvah.

36. Kar zadeva *drugi kriterij*, mora država članica dokazati, da geografski trg(-i), na katerem(-ih) utegne transakcija na opisani način (odst. 35) vplivati na konkurenco, obsega(-jo) celotno ozemlje države, ali pa je njegovo/njihovo območje ožje ⁽³³⁾.

Drugi dejavniki, ki jih je treba upoštevati

37. Za razliko od preverjanja pravnih zahtev je potrebno upoštevati tudi druge dejavnike pri ocenjevanju, ali je verjetno, da bo napotitev primerno obravnavana. To vključuje preučitev uporabe zgornjih vodilnih načel, še zlasti glede vprašanja, ali je pristojni organ (ali več organov), ki prejmejo zahtevo za napotitev, najbolj primeren za obravnavo zadeve. Posebno pozornost je torej treba nameniti tako možnemu kraju konkurenčnih učinkov, ki bi jih povzročila transakcija, kot temu, kako primerno opremljen bi bil nacionalni organ za nadzor konkurence, da bi lahko izvajal postopek. (Glej odstavke 19-23)

Člen 9(2)b

Pravne zahteve

38. Da bi bila napotitev, ki jo Komisija poda eni ali več državam članicam, v skladu s členom 9(2)b, morata biti izpolnjeni naslednji pravni zahtevi:
- (i) koncentracija mora vplivati na konkurenco na trgu in
 - (ii) zadevni trg mora biti v državi prosilki in mora imeti vse lastnosti samostojnega trga in ne sme predstavljati znatnega dela skupnega trga.
39. Kar zadeva *prvi kriterij*, se od države članice prosilke zahteva, da na podlagi predhodne raziskave pokaže, da bi transakcija potencialno vplivala na konkurenco na trgu. Take predhodne indikacije so lahko v obliki *prima facie* dokaza možnega škodljivega vpliva na konkurenco, vendar ne vplivajo na izid celotne preiskave.
40. Kar zadeva *drugi kriterij*, mora država članica prosilka pokazati, da je trg, na katerem operacija na zgoraj opisan način (odstavek 38) vpliva na konkurenco, ne le samostojni trg, ampak tudi, da ne predstavlja znatnega dela skupnega trga. V zvezi s tem na podlagi preteklih izkušenj in sodne prakse ⁽³⁴⁾ kaže, da so takšne situacije na splošno omejene na ozko geografsko območje znotraj države članice.

⁽³³⁾ Glej obvestilo Komisije o definiciji relevantnega trga za potrebe konkurenčnega prava Skupnosti (UL C 372, 9.12.1997, str. 5).

⁽³⁴⁾ Glej napotitve Komisije, odobrene po členu 9(2)b v: M.2446, *Govia/Connex South Central*, kjer je operacija ogrozila konkurenco na posebnih železniških progah na območju London/Gatwick-Brighton v VB; v M.2730, *Connex/DNVBVG*, kjer je transakcija prizadela konkurenco lokalnega potniškega prevoza na območju Riese (Saška, Nemčija); in v M.3130, *Arla Foods/Express Diaries*, kjer je transakcija prizadela konkurenco na trgu za oskrbo z ustekleničenim mlekom do hišnih vrat na območju Londona, Yorkshira in Lancashirea v VB. Za namene določitve pojma nebistvenega dela skupnega trga je nekaj navodil moč najti tudi v sodni praksi v zvezi z uporabo člena 82 Pogodbe ES. V tem kontekstu je sodišče oblikovalo precej široko predstavo o tem, kaj naj bi predstavljalo bistven del skupnega trga, pri čemer je uporabilo *inter alia* empirične dokaze. V sodni praksi je npr. moč zaslediti namige, ki temeljijo na praktičnih merilih, kot je „vzorec in velikost proizvodnje in porabe omenjenega proizvoda“, kot tudi navade in ekonomske priložnosti prodajalcev in kupcev, Glej Primer 40/73, *Suiker Unie/Commission*, [1975] ECR 1663. Glej tudi Primer C-179/90, *Porto di Genova*, [1991] ECR 5889, kjer je Pristanišče Genova spoznano za pomemben del skupnega trga. V svoji praksi je Sodišče tudi navedlo, da številni ločeni trgi lahko skupaj pomenijo bistven del skupnega trga. Glej npr. C-323/93, *Centre d'insémination de la Crespelle* [1994] ECR I-5077, odst. 17, kjer je Sodišče navedlo: „V tem primeru, s tem ko mora biti delovanje centrov za osemenje odobreno in ob upoštevanju, da ima vsak center izključno pravico do opravljanja storitev na določenem območju, nacionalna zakonodaja priznava tem centrom izključne pravice. S takim uveljavljanjem v prid tem podjetjem, številnim ozemeljsko omejenim monopolistom, ki pa skupaj pokrivajo celotno ozemlje države članice, nacionalni predpisi ustvarjajo dominantni položaj iz člena 86 Pogodbe, v bistvenem delu skupnega trga“.

41. Če so omenjeni pogoji izpolnjeni, je Komisija dolžna napotiti zadevo.

Napotitev zadev držav članic Komisiji, skladno s členom 22

Pravne zahteve

42. Da bi lahko ena država članica (ali več držav članic) podala napotitev Komisiji, skladno s členom 22, morata biti kot predpogoj izpolnjeni dve pravni zahtevi:

- (i) koncentracija mora vplivati na trgovanje med državami članicami in
- (ii) obstajati mora resna možnost, da bo koncentracija bistveno vplivala na konkurenco na ozemlju države članice, ki podaja zahtevo.

43. Kar zadeva prvi kriterij, koncentracija izpolnjuje to zahtevo, če ima viden vpliv na model trgovanja med državami članicami ⁽³⁵⁾.

44. Kar zadeva drugi kriterij iz člena 9(2)(a) mora država članica, ki napotuje v osnovi pokazati, na podlagi predhodnih analiz, da obstaja realno tveganje, da utegne transakcija imeti škodljiv vpliv na konkurenco in jo je zato treba podrobno pregledati. Takšne predhodne indikacije so lahko v obliki *prima facie* dokaza možnega vpliva na konkurenco, vendar ne vplivajo na izid celotne preiskave.

Drugi dejavniki, ki jih je treba upoštevati

45. Ker napotitve Komisiji po priglasitvi utegnejo povzročiti dodatne stroške in zamude združujočim se strankam, morajo biti običajno omejene na primere, pri katerih obstaja realno tveganje negativnih učinkov za konkurenco in trgovino med državami članicami, in za katere se zdi, da bi jih bilo najbolje obravnavati na ravni Skupnosti ⁽³⁶⁾. Kategorije zadev, ki so najbolj primerne za napotitev Komisiji, skladno s členom 22, so torej naslednje:

- Zadeve, ki vzbujajo resne pomisleke za konkurenco na enem ali več trgih, ki so geografsko večji od nacionalnega, ali kjer so potencialno prizadeti trgi geografsko večji od nacionalnega, ali kjer je glavni ekonomski vpliv koncentracije povezan s takšnimi trgi.
- Zadeve, ki vzbujajo resne pomisleke za konkurenco na več nacionalnih ali na ožjih trgih, ki se nahajajo v več državah članicah, v okoliščinah, kjer je nepretrgana obravnava zadeve (kar zadeva možne pomoči, v določenih primerih pa tudi preiskovalne napore) zaželeno, in kjer je glavni ekonomski vpliv koncentracije povezan s takšnimi trgi.

III. MEHANIZEM SISTEMA NAPOTITEV

A. PREGLED SISTEMA NAPOTITEV

46. Uredba o združitvah postavlja pomembna pravna pravila za delovanje sistema napotitev. Pravila, zapisana v členih 4(4), 4(5), 9 in 22 podrobno določajo različne korake, ki jih je potrebno narediti za napotitev zadeve s strani Komisije državam članicam in obratno.

⁽³⁵⁾ Glej tudi Obvestilo Komisije o učinku koncepta trgovanja iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL C 101, 27.4.2004, str. 81).

⁽³⁶⁾ Glej skupno Napotitev transakcije sedmih držav članic Komisiji, ki je prizadela svetovne trge v M.2738 *GE/Unison*, ter skupno Napotitev transakcije sedmih držav članic Komisiji, ki je prizadela zahodnoevropski trg in M.2698 *Promatech/Sulzer*; Glej tudi Načela uporabe člena 22 Uredbe o združitvah ES s strani pristojnih nacionalnih organov za nadzor konkurence znotraj mreže ECA: listine, ki jo je objavila ECA, odst. 11.

47. Vsako izmed štirih pomembnih pravil o napotitvah uvaja samostojen mehanizem za napotitev podane kategorije koncentracije. Pravila lahko razporedimo na naslednji način:
- (a) Napotitve pred priglasitvijo:
 - (i) Od Komisije k državam članicam (člen 4(4))
 - (ii) Od držav članic h Komisiji (člen 4(5))
 - (b) Napotitve po priglasitvi:
 - (i) Od Komisije k državam članicam (člen 9)
 - (ii) Od držav članic h Komisiji (člen 22)
48. Prikaz postopkov v Prilogi I k temu obvestilu opisuje v grafični obliki različne postopke, ki jim je treba slediti v mehanizmu za napotitve, določenem v členih 4(4), 4(5), 9 in 22.

Napotitve pred priglasitvijo

49. Napotitve pred priglasitvijo lahko zahtevajo le podjetja, ki jih koncentracija zadeva⁽³⁷⁾. Na omenjenih podjetjih je, da preverijo, ali koncentracija izpolnjuje merila, določena v členih 4(4) (da je koncentracija pomembna na ravni Skupnosti, da pa bi lahko ogrozila konkurenco na samostojnem trgu znotraj države članice) ali 4(5) (da koncentracija nima razsežnosti Skupnosti, da pa je primerna za pregled po nacionalni zakonodaji o konkurenci v najmanj treh državah članicah). Zadevna podjetja lahko potem odločijo o tem, ali bodo zahtevala napotitev Komisiji ali od nje z vložitvijo utemeljene zahteve na obrazcu RS. Zahtevo Komisija nemudoma posreduje vsem državam članicam. Preostali del procesa se razlikuje po členih 4(4) in 4(5).

— Po členu 4(4) imajo države članice⁽³⁸⁾, ki jih primer zadeva, od dneva prejema, 15 delovnih dni časa, da izrazijo strinjanje ali nestrinjanje z zahtevo. Molk s strani države članice se šteje kot strinjanje⁽³⁹⁾. Če se država(e) članica(e) strinja(jo) z napotitvijo, ima Komisija še dodatni čas, približno 10 delovnih dni (25 delovnih dni od datuma, ko je prejela obrazec RS), v katerem se lahko odloči napotiti zadevo. Molk s strani Komisije se šteje kot privolitev. Če se Komisija strinja, se zadeva (njen del ali več delov) napoti na eno ali več držav članic, v skladu z zahtevo zadevnih podjetij. Če je napotitev podana, zadevna država članica ali države članice pri predloženem delu zadeve uporabi(jo) svojo nacionalno zakonodajo⁽⁴⁰⁾. Uporabljata se člena 9(6)–9(9).

⁽³⁷⁾ Izraz „podjetja, ki jih zadeva ...“ vključuje „osebe“ v smislu Člena 3(1)(b).

⁽³⁸⁾ „Države članice, ki jih zadeva ...“ so tiste, omenjene v Obrazcu RS, na katerega bo primer prenesen, če bo zahteva odobrena.

⁽³⁹⁾ Ta mehanizem je osnovna oblika vseh napotitvenih postopkov, določenih v Uredbi o združitvi. Mehanizem se lahko označi kot „pozitivni molk“ ali nenasprotovanje: to pomeni, da se, če Komisija ali država članica ne sprejme odločitve, šteje, da je odločitev pozitivna. Ta mehanizem je že bil lastnost Uredbe (EGS) št. 4064/89 v Členu 9(5). Zdaj je vključen v Člene 4(4) (drugi in četrti pododstavek), 4(5) (četrti pododstavek), 9(5), 22(3) prvi pododstavek, zadnji stavek Uredbe o združitvah. Mehanizma pozitivnega molka pa vendarle ni mogoče uporabiti v zvezi z odločitvami držav članic o pridružitvi zahtevam po členu 22(2).

⁽⁴⁰⁾ Člen 4(4) dovoljuje združujočim se stranem, da zahtevajo delne ali polne napotitve. Komisija in države članice morajo bodisi podpreti ali pa zavrniti zahtevo, in ne morejo spreminjati njenega področja, tako da npr. odobrijo samo del primera, čeprav je zahteva podana za celoten primer. V primeru delne napotitve država članica uporabi svoj nacionalni zakon za Napotitveni del primera. Za preostanek primera se normalno uporablja Uredba o združitvi, tj. podjetja morajo opraviti priglasitev nenapotitvenega dela koncentracije na Obrazcu CO, skladno s členom 4(1) Uredbe o združitvah. V nasprotju s tem pa v primeru, če je celoten primer prepuščen državi članici zaključni pododstavek člena 4(4) določa, da primera ni obvezno priglašati še Komisiji. Država članica, ki jo primer zadeva, bo uporabila svojo zakonodajo za ves primer; nobena druga država članica ne more uporabiti nacionalne zakonodaje pri omenjeni koncentraciji.

- Po členu 4(5) zadevna država članice ⁽⁴¹⁾ v roku 15 delovnih dni od dneva prejema zahteve, v katerem lahko izrazijo strinjanje ali nestrinjanje z zahtevo. Po izteku tega roka Komisija preveri, ali je katera od držav članic, pristojnih za obravnavo koncentracije po svoji nacionalni zakonodaji, izrazila nestrinjanje. Če tega ni, primer pridobi razsežnost Skupnosti, zadeva se napoti na Komisijo, ki pridobi izključno jurisdikcijo nad njim. Potem morajo stranke koncentracije primer priglasiti Komisiji, in sicer na obrazcu CO. Če pa ena ali več pristojnih držav članic izrazi nestrinjanje, Komisija o tem nemudoma obvesti vse države članice in podjetja, ki jih zadeva primer, in napotitveni postopek se konča. Stranke se po tem podredijo veljavnim nacionalnim pravilom o priglasitvi.

Napotitve po priglasitvi

50. V skladu s členoma 9(2) in 22(1), napotitve po priglasitvi sprožijo države članice na lastno pobudo ali pa na povabilo Komisije v skladu s členoma 9(2) in 22(5). Postopki se razlikujejo glede na to, ali napotitev poteka od držav h Komisiji ali obratno.

- Po členu 9 lahko država članica zahteva, naj ji Komisija napoti koncentracijo z razsežnostjo Skupnosti, ali njen del, ki je bil priglašen Komisiji, bi pa lahko bistveno vplival na konkurenco znotraj samostojnega trga na ozemlju te države članice (člen 9(2)(a)) ali vpliva na takšen samostojni trg, ki ni bistveni del skupnega trga (člen 9(2)(b)). Zahteva mora biti vložena v roku 15 delovnih dni od dne, ko je država članica prejela kopijo obrazca CO. Komisija mora najprej ugotoviti, ali so ta pravna merila izpolnjena. Nato lahko odloči o napotitvi zadeve ali njegovega dela, za kar ima administrativno pooblastilo. V primeru, da je zahteva po napotitvi podana v skladu s členom 9(2)(b), mora Komisija (tj. nima diskrecijske pravice) podati napotitev, če so izpolnjeni pravni pogoji. Odločitev mora sprejeti v roku 35 dni od dneva priglasitve, ali, kjer je Komisija začela postopke, v roku 65 delovnih dni ⁽⁴²⁾. Če je napotitev podana, zadevna država članica uporablja svojo nacionalno zakonodajo s področja konkurence, pogojeno le s členoma 9(6) in 9(8).

- Po členu 22 lahko država članica zahteva, naj Komisija preuči koncentracijo, ki nima razsežnosti Skupnosti, lahko pa prizadeva trgovanje med državami članicami in grozi da bo občutno vplivala na konkurenco na njenem ozemlju. Zahtevo mora vložiti v roku 15 delovnih dni od dneva priglasitve na nacionalni ravni ali, kjer priglasitev ni potrebna, od datuma, ko je bila koncentracija „naznanjena“ ⁽⁴³⁾ zadevni državi članici. Komisija zahtevo posreduje vsem državam članicam. Katera koli druga država članica (ali več držav) se lahko pridruži zahtevi ⁽⁴⁴⁾ v roku 15 delovnih

⁽⁴¹⁾ Tj. tisti, ki bi bili pristojni za revizijo primera po svoji nacionalni zakonodaji, če napotitve ni. Za koncept „pristojnosti za vnovičen pregled primera“ glej oddelek B5.

⁽⁴²⁾ Kar zadeva primere, kjer Komisija naredi pripravljalne korake v roku 65 delovnih dni, glej člen 9(4) (b) in (5).

⁽⁴³⁾ Pojem „naznanjena“, izpeljan iz besedila člena 22, v tem besedilu pomeni posredovanje zadostne informacije za izdelavo predhodne ocene glede na merila za sestavo zahteve za napotitev, skladno s členom 22.

⁽⁴⁴⁾ Omeniti je treba, da člen 22 omogoča državi članici, da se pridruži prvi zahtevi, četudi koncentracija še ni bila priglašena. Država članica pa tega vendarle ne bo mogla storiti, če ne bo prejela potrebnih informacij od združujočih se strani v času, ko je od Komisije prejela obvestilo, da je zahtevo za napotitev vložila druga država članica. Čeprav ima država članica možnost stopiti v stik z združujočimi se stranmi, da bi ugotovila, ali so pristojne za pregled katere koli posamične transakcije, se priglasitvenim stranem pa priporoča, da, kjer je to mogoče, pošljejo priglasitev vsem državam članicam hkrati.

dni od datuma prejema kopije prvotne zahteve. Začasno se odpravijo vse nacionalne časovne omejitve v zvezi s koncentracijo, dokler se ne sprejme odločitev o tem ali bo zahteva preučena; država članica lahko znova uvede nacionalne roke še pred iztekom 15 dni in obvesti Komisijo in stranke za združitve, da se zahtevi ne bo pridružila. Najmanj 10 delovnih dni po izteku roka 15 delovnih dni se mora Komisija odločiti, ali bo sprejela zadevo od držav/e članic/e, ki so/je podale/a zahtevo. Če Komisija sprejme jurisdikcijo, se postopki v državah članicah na nacionalni ravni ustavijo, Komisija pa zadevo preučuje v imenu držav prosilk⁽⁴⁵⁾ v skladu s členom 22(4) Uredbe o združitvah. Države, ki niso podale zahteve, lahko še naprej uveljavljajo nacionalno zakonodajo.

51. Naslednje poglavje Obvestila se osredotoča na številne podrobne elemente sistema s ciljem posredovanja nadaljnjih navodil podjetjem, ki nameravajo podati zahteve v obdobju pred priglasitvijo, ali ki bi lahko bile stranka v transakcijah, ki bi lahko bile predmet napotitev po priglasitvi.

B. PODROBNOSTI MEHANIZMA NAPOTITEV

52. Ta odstavek Obvestila vsebuje navodila v zvezi z določenimi vidiki delovanja sistema napotitve, postavljenimi v členih 4(4), 4(5), 9 in 22 Uredbe o združitvah.

1. Mreža pristojnih organov

53. Komisija izvaja postopke, določene v Uredbi o združitvah, v tesni zvezi s pristojnimi organi držav članic. (Nacionalni organi za nadzor konkurence), kot je določeno s členom 19(2) Uredbe o združitvah. Sodelovanje in dialog med Komisijo in nacionalnimi organi je še zlasti pomembno v primeru koncentracij, podvrženih sistemu napotitev, določenem z Uredbo.
54. Glede na uvodno izjavo 14 v Uredbi o združitvah Komisija in nacionalni organi skupaj tvorijo mrežo pristojnih organov, pri čemer svoje pristojnosti uporabljajo za tesno sodelovanje, z uporabo učinkovitih ukrepov za izmenjavo podatkov in posvetovanje, z namenom zagotovitve, da bo posamezne primere obravnaval za to najbolj primerni organ, v luči načela subsidiarnosti, ter z vidika zagotovitve izogibanja večkratnih priglasitev podanih koncentracij v največji možni meri.
55. Mreža mora zagotoviti učinkovito prisoditev koncentracij v skladu z načeli, opisanimi zgoraj v poglavju II. To vključuje pospeševanje nemotenega delovanja mehanizma napotitev pred priglasitvijo, kot tudi posredovanja, do predvidljivega obsega, sistema, s čimer je možno zahteve za napotitve po priglasitvi kar se da hitro prepoznati⁽⁴⁶⁾.

⁽⁴⁵⁾ Kjer Komisija preučuje koncentracijo v prid ene ali več držav članic v skladu s členom 22, lahko sprejme vse bistvene odločitve, predpisane v členih 6 in 8 Uredbe o združitvah. To je določeno v členu 22(4) Uredbe o združitvah. Treba je omeniti, da Komisija preučuje koncentracijo na zahtevo in v prid držav članic, ki podajo zahtevo. Člen je torej treba razlagati kot zahtevo Komisiji, da preuči vpliv koncentracije znotraj ozemlja teh držav članic. Komisija ne bo preučevala učinkov koncentracije na ozemlju držav članic, ki se niso pridružile zahtevi, razen če leta ni nujna za oceno učinkov koncentracije znotraj ozemlja držav članic, ki so vložile zahtevo (v primeru, kjer je geografski trg razširjen čez ozemlje držav članic, ki so podale zahtevo).

⁽⁴⁶⁾ Komisija npr. lahko upošteva boljše poznavanje možnosti za vložitev zahteve za napotitev, ko odloča, ali bo dala soglasje k zahtevi za odstopanje od odločilnega učinka skladno s členom 7(3) Uredbe o združitvah.

56. V skladu s členoma 4(4) in 4(5) Komisija utemeljene zahteve, ki jih nanjo naslovijo podjetja, posreduje „brez odlašanja“⁽⁴⁷⁾. Komisija si bo prizadevala posredovati takšne dokumente v enem delovnem dnevu od dne, ko so bili ti prejeti ali izdani. Podatki znotraj mreže se izmenjujejo na različne načine, glede na okoliščine: elektronska pošta, navadna pošta, kurir, faks, telefon. Omeniti je treba, da se občutljive ali zaupne informacije izmenjujejo prek varne elektronske pošte ali na kateri koli zaščiteni način komunikacije med temi kontaktnimi točkami.
57. Vsi člani mreže, vključno s Komisijo in nacionalnimi organi, njihovimi uradniki in osebjem, ter druge osebe, ki delajo pod nadzorom teh organov, kot tudi uslužbenci in javni delavci, zaposleni pri drugih organih v državah članicah, bodo podvrženi poklicni molčečnosti, določeni v členu 17 Uredbe o združitvah, razen če fizična ali pravna oseba, ki je posredovala podatek, privoli v njegovo razkritje.
58. Svetovanja in izmenjava podatkov znotraj mreže so zadeva javnih izvršnih agencij in ne spreminjajo nobenih pravic ali obveznosti, ki izhajajo iz Skupnosti ali nacionalnih zakonodaj s področja podjetij. Vsak organ za nadzor konkurence ostaja polno odgovoren za zagotovitev upoštevanja prava v primerih, ki jih obravnava.

2. Sprožitev sistema napotitev pred priglasitvijo; podatki, ki jih morajo posredovati prosilke

59. Da bi sistem napotitev deloval hitro in brez zastojev, je ključnega pomena, da stranke, ki zahtevajo napotitev, kadar koli se to od njih zahteva, posredujejo popolne in natančne podatke, pravočasno in na najbolj učinkovit način. Pravne zahteve o tem, katere informacije je treba predložiti, kot tudi posledice v primeru posredovanja netočnih, nepopolnih ali zavajajočih podatkov, so določene v Uredbi o združitvah, Uredbi (EC) št. 802/2004 (v nadaljevanju izvedbena uredba) in Obrazcu RS⁽⁴⁸⁾.
60. Kot je določeno v Obrazcu RS, morajo biti vsi podatki, podani v utemeljeni zahtevi, točni in popolni. Če stranke podajo netočne ali nepopolne podatke, lahko Komisija sprejme sklep na podlagi člena 6(1)(a) Uredbe o združitvah (v primeru, kjer se s preiskavo pokaže, da niso izpolnjeni pogoji, določeni s členom 4(5)) ali prekliče odločitve na osnovi členov 6 ali 8, ki jih je sprejela po napotitvi člena 4(5), skladno s členoma 6(3)(a) ali 8(6)(a) Uredbe o združitvah. V zadevi sprejema odločitve na podlagi člena 6(1)(a) ali po preklicu za transakcijo ponovno veljajo nacionalni zakoni s področja konkurence. V primeru napotitev v skladu s členom 4(4), podanih na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, lahko Komisija zahteva priglasitev v skladu s členom 4(1). Poleg tega lahko Komisija naloži kazni po členu 14(1)(a) Uredbe o združitvah. In nazadnje, stranke se morajo zavedati, da, če je napotitev podana na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov na Obrazcu RS, lahko Komisija in/ali države članice preučijo možnost izdaje napotitve po priglasitvi, in prekličejo napotitev pred priglasitvijo, ki je bila osnovana na takih netočnih ali nepopolnih podatkih⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁷⁾ Treba je omeniti, da Komisija, kot je zapisano v členu 19(1) Uredbe o združitvah, prav tako mora nacionalnim organom posredovati kopije priglasitev in vseh najbolj pomembnih dokumentov, ki jih je izdala ali pa so bili vloženi pri njej.

⁽⁴⁸⁾ Obrazec RS je dodan k Uredbi Komisije (ES) št. 802/2004 z dne 7. aprila 2004 o izvedbi Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 133, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁴⁹⁾ To je primeren ukrep v primerih ko so strani podale nepolne ali napačne podatke, ki pa niso vplivali na izpolnjevanje določil iz člena 4(5), o čemer je komisija opozorjena v času preiskave.

61. Ob posredovanju podatkov na Obrazcu RS ali ob sestavljanju zahteve za napotitve pred priglasitvijo nasploh, podjetjem ni treba dokazovati, da bo njihova koncentracija povzročila škodljive vplive na konkurenco⁽⁵⁰⁾. Vendar morajo podati čim več podatkov, iz katerih bo razvidno, na kakšen način koncentracija izpolnjuje pomembna pravna merila, določena v členih 4(4) in 4(5) ter zakaj bi bilo najbolje, da koncentracijo obravnava organ za konkurenco, ki so ga navedli v zahtevi. Uredba o združitvah ne določa, da je treba dejstvo, da je Obrazec RS shranjen, objaviti, in tudi nima takega namena. Nejavna transakcija je lahko posledično predmet zahteve za napotitev pred priglasitvijo.
62. Četudi bo Komisija, glede na izvedbeno uredbo, sprejela Obrazec RS v katerem koli izmed uradnih jezikov v Skupnosti, se podjetjem močno priporoča, naj pri posredovanju podatkov, ki bodo poslana skozi mrežo, uporabljajo jezik, ki ga bodo razumeli vsi prejemniki podatkov. To bo državi članici olajšalo obravnavo takšnih zahtev. Poleg tega, kar zadeva zahteve za napotitev državam članicam, se strankam, ki vlagajo zahtevo, močno priporoča, naj pošljejo kopijo zahteve tudi v jeziku države, od katere zahtevajo napotitev.
63. Poleg izpolnjevanja pravnih zahtev, določenih v Obrazcu RS, morajo biti podjetja, ki vlagajo zahtevo, pripravljena posredovati dodatne informacije, če se to od njih zahteva, ter se o zadevi odkrito in iskreno pogovoriti s Komisijo in nacionalnimi organi, da bi slednji lahko ocenili, ali je koncentracija, za katero gre, primerna za napotitev.
64. Informativni stiki med združujočimi se strankami, ki nameravajo vložiti zahtevo za napotitev pred priglasitvijo, na eni, ter Komisijo in pristojnimi oblastmi držav članic na drugi strani, so močno zaželeni, vključno z vlogo obrazca RS. Komisija je zavezana, da bo posredovala informativna, pravočasna navodila podjetjem, ki želijo uporabiti sistem napotitev pred priglasitvijo, določen v členu 4(4) in 4(5) Uredbe o združitvah⁽⁵¹⁾.

3. Koncentracije, primerne za napotitev

65. Samo koncentracije v smislu člena 3 Uredbe o združitvah so primerne za napotitev v skladu s členoma 4(5) in 22. Samo koncentracije, ki spadajo v področje nacionalnih zakonov o nadzoru konkurence, so primerne za napotitev v skladu s členoma 4(4) in 9⁽⁵²⁾.
66. Zahteva za napotitev pred priglasitvijo, skladno s členoma 4(4) in 4(5) Uredbe o združitvah, se mora nanašati na koncentracije, za katere so načrti dovolj konkretni. V zvezi s tem mora biti pri podjetjih najmanj dober namen združevanja, ali, v primeru javne ponudbe, najmanj javno naznanilo o takih namenih⁽⁵³⁾.

4. Koncept „pred priglasitvijo“ po členih 4(4) in 4(5)

67. Člena 4(4) in 4(5) se uporabljata samo v obdobju pred priglasitvijo.

⁽⁵⁰⁾ Glej Uvodno izjavo 16 Uredbe o združitvi.

⁽⁵¹⁾ Zahteva za odstopanje od odložilnega učinka skladno s členom 7(3) Uredbe o združitvah je običajno v neskladju z namenom zahteve za napotitev pred priglasitvijo, skladno s členom 4(4).

⁽⁵²⁾ V nasprotju se naj bi sklicevanje na nacionalno zakonodajo o konkurenci v členih 21(3) in 22(3) razumelo kot nanašanje na vse vidike nacionalne zakonodaje o konkurenci.

⁽⁵³⁾ Glej uvodno izjavo 34 in člen 4(1) Uredbe o združitvi.

68. Člen 4(4) določa, da lahko podjetja, ki jih zadeva koncentracija, podajo zahtevo za napotitev v smislu utemeljene vloge (Obrazec RS), „pred priglasitvijo koncentracije znotraj pomena odstavka 1“. To pomeni, da je lahko zahteva podana samo tam, kjer Obrazec CO ni bil vložen skladno s členom 4(1).
69. Člen 4(5) prav tako določa, da mora biti zahteva podana „pred kakršno koli priglasitvijo pristojnim (nacionalnim) organom“. To pomeni, da koncentracija, za katero gre, ne sme biti uradno priglašena nobeni izmed jurisdikcij držav članic, da bi ta predpis lahko uveljavljali. Celotna priglasitev kjer koli v Skupnosti bo podjetjem, ki jih to zadeva, preprečila sprožitev mehanizma člena 4(5). Z vidika Komisije nepriglasitev transakcije v času negotovosti glede zahteve, skladno s členom 4(5), ne bi smela biti kaznovana.

5. Koncept „koncentracije, primerne za pregled po nacionalni zakonodaji o konkurenci“ in koncept „pristojne države članice“ v členu 4(5)

70. Člen 4(5) omogoča podjetjem, da vložijo zahtevo za napotitev pred priglasitvijo koncentracije, ki nima pomena na ravni Skupnosti in ki je „primerna za pregled po nacionalni zakonodaji o konkurenci najmanj treh držav članic“.
71. „Primernost za pregled“ je treba razlagati v smislu koncentracije, ki je pod jurisdikcijo države članice po njeni nacionalni zakonodaji o nadzoru združevanja. Ni potrebe po obveznih zahtevah priglasitve, tj. ni obvezno, da mora biti koncentracija primerna za priglasitev po nacionalnem zakonu.⁽⁵⁴⁾ Tako ni potrebe za obvezno priglasitev, kar pomeni, da ni nujno, da se koncentracija prikladi tudi po nacionalni zakonodaji.
72. V skladu s tretjim in četrtem pododstavkom člena 4(5), če je najmanj ena država članica, „pristojna za preučitev koncentracije po svojem nacionalnem zakonu o konkurenci“, izrazila nestrinjanje z napotitvijo, zadeva ne bo napotena. „Pristojna“ država članica je tista, kjer je koncentracijo možno preučiti in ki ji torej nacionalna zakonodaja o konkurenci omogoča preučitev koncentracije.
73. Vse države članice, in ne le „pristojne“ za preučitev zadeve, prejmejo obrazec RS. Vendar samo „pristojne“ države pridejo v poštev za izvajanje tretjega in četrtega pododstavka člena 4(5). V skladu s tretjim pododstavkom člena 4(5) morajo „pristojne“ države članice v roku 15 delovnih dni od dneva prejema Obrazca RS izraziti svoje strinjanje ali nestrinjanje z napotitvijo. Če se vse strinjajo, bo zadeva pridobila razsežnost Skupnosti, v skladu s petim pododstavkom člena 4(5). Četrty pododstavek člena 4(5) pa nasprotno določa, da če napotitvi nasprotuje ena sama „pristojna“ država članica, je ne bo odobrila tudi nobena druga.
74. Glede na mehanizem, podan zgoraj, je za nemoteno izvajanje člena 4(5) ključnega pomena, da so točno določene vse države članice, kjer nacionalna zakonodaja omogoča preučitev zadeve in ki so torej „pristojne“ za preučitev zadeve po svoji zakonodaji. Obrazec RS tako zahteva od podjetij, da posredujejo zadostne informacije in omogočijo vsaki državi članici, da ugotovi, ali je pristojna za preučevanje koncentracije v skladu s svojo zakonodajo.

⁽⁵⁴⁾ Celotno v okoliščinah, ko je priglasitev prostovoljna *de jure*, strani lahko izrazijo željo ali se od njih pričakuje, da opravijo priglasitev.

75. Če je Obrazec RS izpolnjen pravilno, ne bi smelo biti nobenih zapletov. Podjetja, ki jih zadeva koncentracija, bodo točno vedela, katere države članice so pristojne za revizijo zadev. Če podjetja obrazca ne izpolnijo pravilno, ali če obstaja nestrinjanje glede tega, katere države članice so „pristojne“ za preučevanje zadeve, se lahko pojavijo zapleti.
- V roku 15 delovnih dni, predpisanih v tretjem pododstavku člena 4(5), lahko država članica, ki v obrazcu RS ni bila spoznana za „pristojno“, Komisijo obvesti, da je „pristojna“, in lahko, tako kot druge „pristojne“ države članice, izrazi svoje strinjanje ali nestrinjanje z napotitvijo.
 - Prav tako lahko država članica, ki je bila v Obrazcu RS spoznana za „pristojno“, v roku 15 delovnih dni, predpisanih v tretjem pododstavku člena 4(5), Komisijo obvesti, da ni „pristojna“. V tem primeru bo omenjena država izključena iz izvajanja člena 4(5).
76. Če po izteku 15 delovnih dni nobena država ne izrazi nestrinjanja, se šteje, da je napotitev veljavna. To zagotavlja veljavnost odločitev, ki jih je Komisija sprejela v skladu s členoma 6 ali 8 Uredbe o združitvah, sledeč členu 4(5).
77. Vendar to ne pomeni, da lahko podjetja, ki jih zadeva koncentracija, zlorabijo sistem z nepazljivim ali namernim posredovanjem napačnih podatkov na obrazcu RS, vključno z možnostjo ponovne preučitve koncentracije v državah članicah. Kot je zapisano v odstavku 60, lahko Komisija sprejme ukrepe za izboljšanje situacije in odvrnitev od takšnih kršitev. Podjetja se prav tako morajo zavedati, da v okoliščinah, ko je napotitev podana na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, lahko država članica, ki meni, da je bila pristojna za obravnavo zadeve, a zaradi napačnih podatkov v obrazcu ni imela možnosti, da bi uporabila veto, zahteva napotitev po prigrasitvi.

6. Priglasitev in objava odločitev

78. V skladu s členi 4(4)(četrti pododstavek), 4(5)(četrti pododstavek), 9(1) in 22(3)(drugi pododstavek), mora Komisija obvestiti podjetja ali osebe, ki jih zadeva koncentracija, ter vse države članice, o kakršni koli odločitvi, ki jo je sprejela v skladu s temi predpisi v zvezi z napotitvijo koncentracije.
79. Podatki bodo posredovani kot pismo, naslovljeno na podjetja (ali, za odločitve v skladu s členom 9(1) ali 22(3), pismo, naslovljeno na državo članico, ki jo zadeva koncentracija). Kopijo pisma prejmejo vse države članice.
80. Takšnih odločitev ni potrebno objavljati v *Uradnem listu Evropske Unije* ⁽⁵⁵⁾. Komisija bo vseeno omenjene odločitve ustrezno objavila na spletni strani GD za konkurenco, kot je pogojeno z zahtevami o zaupnosti.

7. Člen 9(6)

81. Člen 9(6) zagotavlja, da kadar Komisija napoti priglašeno koncentracijo državi članici v skladu s členom 4(4) ali členom 9(3), morajo nacionalni organi, ki jih zadeva koncentracija, zadeve obravnavati „brez neprimernih zamud“. V skladu s tem mora pristojni organ kar se da hitro obravnavati zadevo po nacionalnem zakonu.

⁽⁵⁵⁾ Skladno s členom 20 ECMR se to zahteva le za odločitve, sprejete v skladu s členi 8(1)–(6), 14 in 15.

82. Poleg tega člen 9(6) predpisuje, da mora pristojni organ v državi članici v 45 dneh od napotitve s strani Komisije ali priglasitve na nacionalni ravni, če je ta potrebna, obvestiti podjetja o izidih „predhodne ocene konkurence“ ter predlaga nadaljnje ukrepe. V skladu s tem, v 45 delovnih dneh po napotitvi ali priglasitvi, morajo združujoče se stranke prejeti zadostne informacije, ki jim bodo omogočile razumeti naravo predhodnih pomislekov za konkurenco, ki jih utegnejo imeti organi, ter biti seznanjene z možnim obsegom in trajanjem preiskave. Država članica, ki jo zadeva koncentracija, lahko le izjemoma odpravi to časovno omejitev, če od podjetij ni prejela potrebnih informacij, kot to zahteva nacionalni zakon o konkurenci.

IV. ZAKLJUČNE OPOMBE

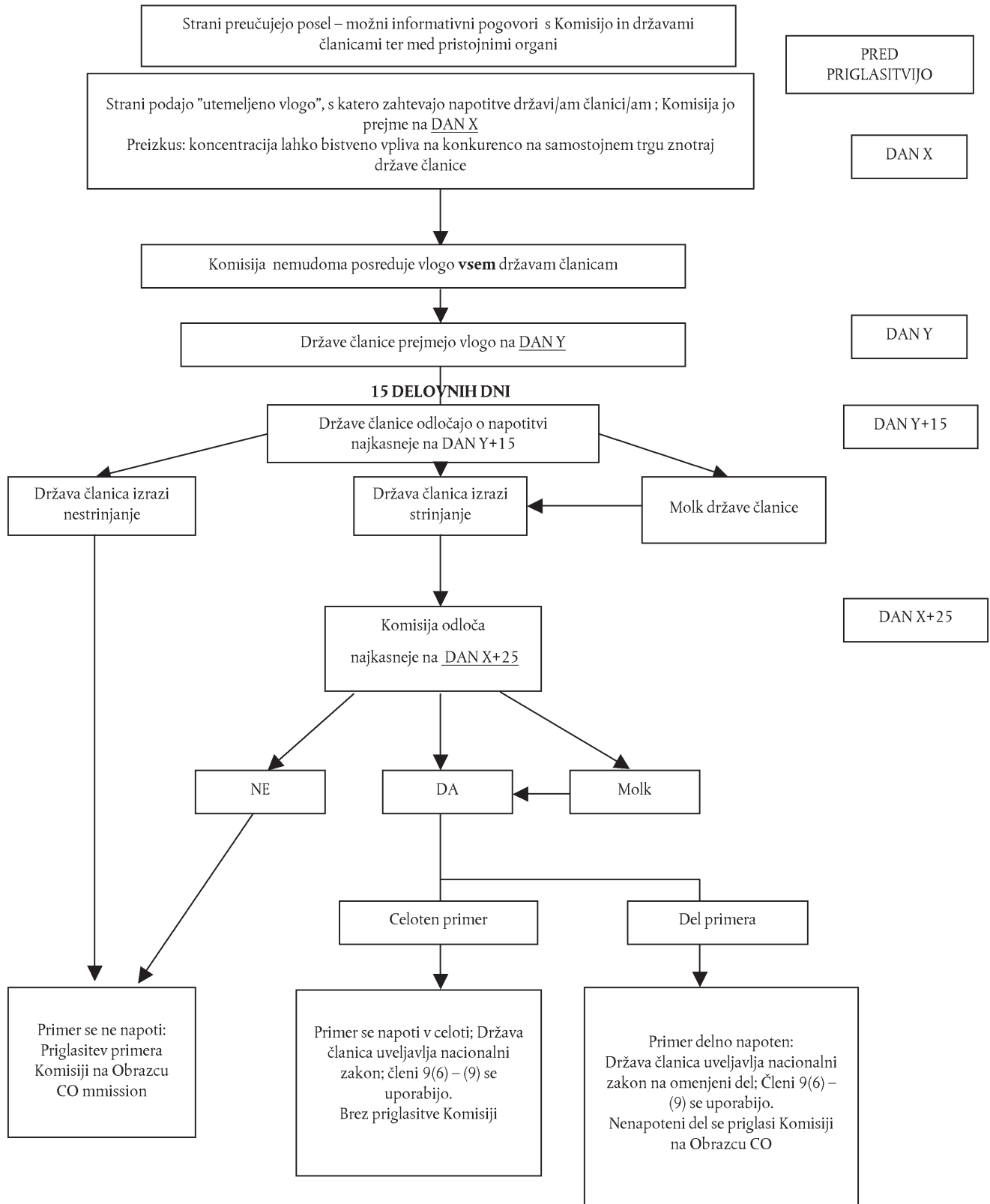
83. To obvestilo bo občasno spremenjeno, zlasti v primeru kakršne koli revizije predpisov napotitve v Uredbi o združitvah. V zvezi s tem je treba omeniti, da mora Komisija v skladu s členom 4(6) Uredbe o združitvah poročati Svetu o delovanju predpisov napotitve pred priglasitvijo, člena 4(4) in 4(5), najkasneje do 1. julija 2009.
84. To obvestilo ne vpliva na razlago veljavne Pogodbe in ureditvenih določb Sodišča prve stopnje ter Sodišča Evropskih skupnosti.
-

PRILOGE

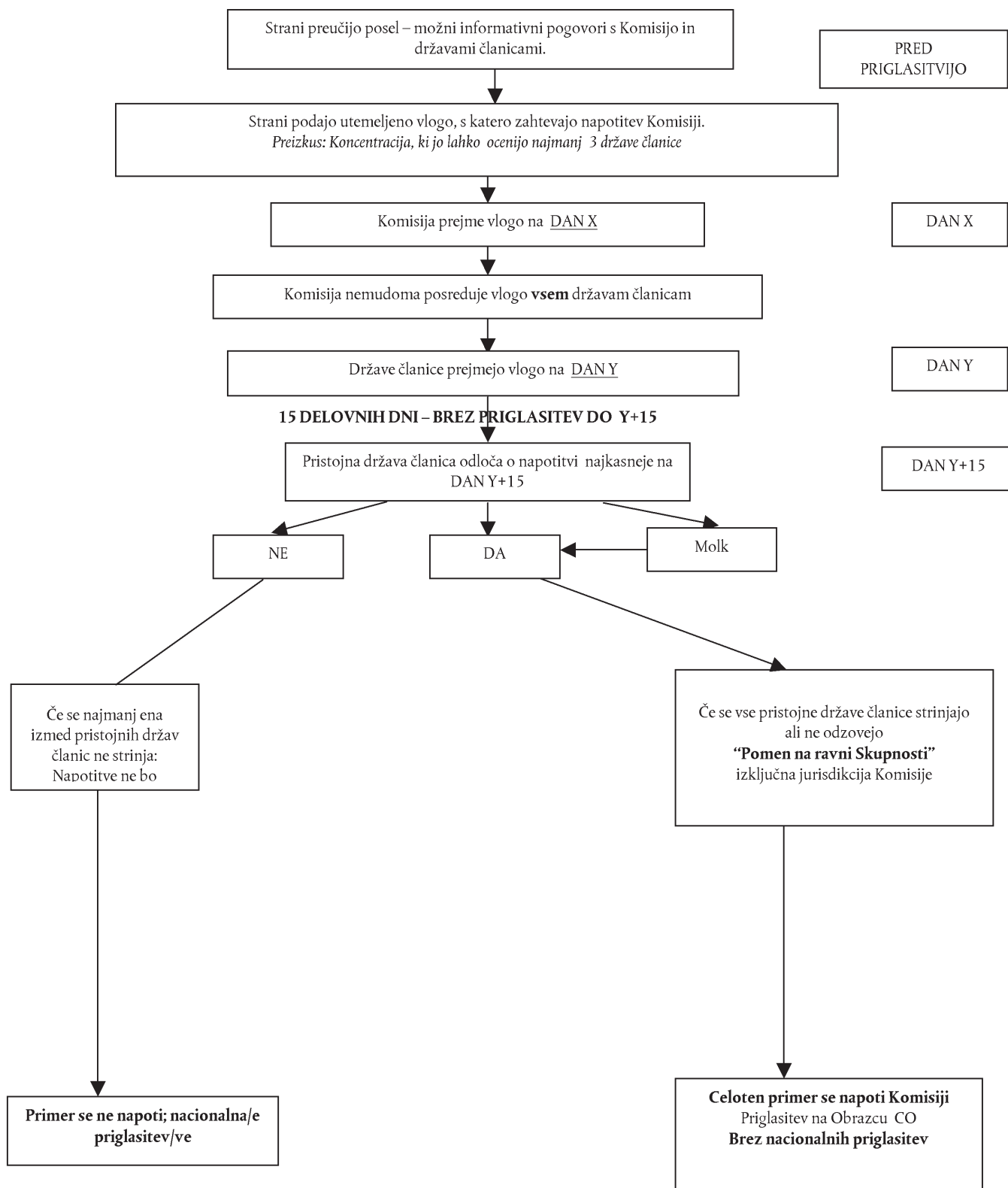
RAZPREDELNICA NAPOTITVEV

Člen 4(4)

Koncentracija s pomenom na ravni Skupnosti

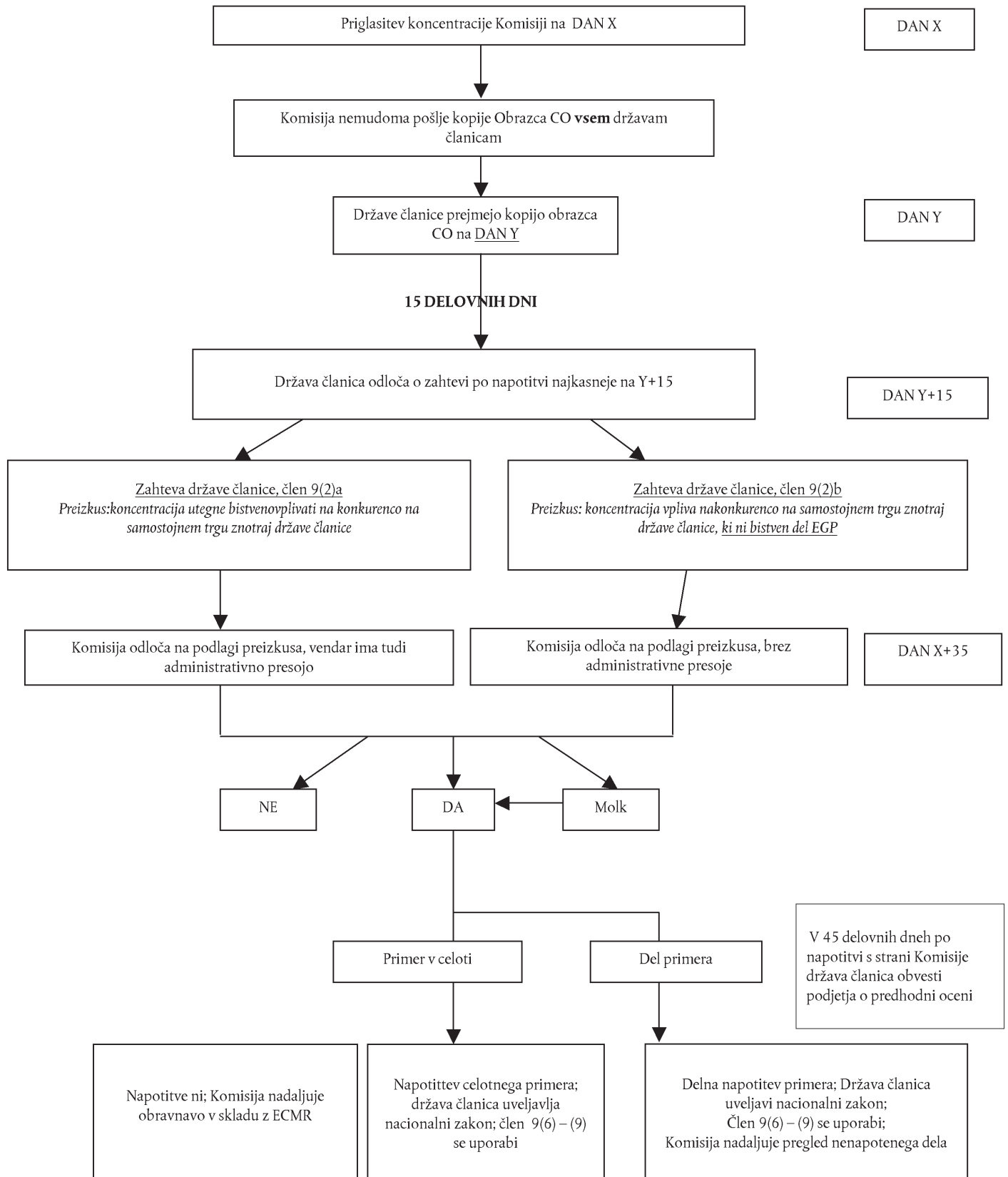

Člen 4(5)

Koncentracija brez pomena na ravni Skupnosti, ki jo lahko po nacionalnih zakonih ocenijo najmanj tri države članice

Člen 9

Koncentracija s pomenom na ravni Skupnosti

Člen 22

Koncentracija brez pomena na ravni Skupnosti

